

att, om det gillar förslaget hufvudsyftning, utreda och föreslå allt som för dess fullständigande och verkliggörande erfordras.

I sammanhang med hvad jag nu yttrat och föreslagit kan jag ej underlåta att uttala min åsigt om önskligheten deraf att, sedan lugn inträdt efter den pröfvande skakning, hvaraf vår ekonomiska ställning nu hemsökes, statsmakterna måtte taga i allvarligt öfvervägande, huru de verkliga stora felaktigheter i vår nuvarande finansiella organisation skola kunna afhjelpas, hvarifrån vår — oaktadt den högst betydligt förökade ekonomiska utveckling och materiella styrka, som vårt land under sistförflutna årtionden obestriddligen förvärfvat — nu uppenbarade allt för svaga motståndskraft vid sådana tilldragelser inom den stora affärsvärlden, som den, för hvilken vi nu varit blottställda, kan anses hafva sin rätta rot eller sitt egentliga upphof. Och jag tror att de begge Utskott, som, fastän på skilda håll, hafva uppdrag att öfverse, angifva och föreslå allt som tillhör den omsorgsfulla vården om landets finansiella angelägenheter, skulle göra rätt uti att redan nu allvarligen rikta Riksdagens och landets uppmärksamhet å behovet att på sundare och fastare sätt än hittills ordna hela vårt penningeväsende, samt föreslå Riksdagen att för denna viktiga sak begära landets regerings medverkan.

Stockholm den 28 Januari 1879.

Carl Axel Mannerskantz.

N:o 15.

Af Herr Stråle, Gustaf Holdo: Om tillägg i 67 § af Konkurslagen den 18 September 1862.

Uti konkurslagen af den 18 September 1862 infördes en alldeles ny bestämmelse om tillsättande af en Rättens ombudsman uti hvarje gäldbundet bo, som skulle utredas medelst konkurs. Mycket tvifvel är rådande om nyttan af dylika ombudsmän, men intet tvifvel om den

orimliga föreskriften att en sådan ombudsman skall åtnjuta en tredjedel af det arfvode som anvisas till honom och godemännen eller sysslomännen.

Nästan alla bestämmelser om Rättens ombudsmans skyldigheter saknas, hvaremot denna rättighet är alldeles ostridigt honom tillerkänd. Nu synes väl ersättningen för detta extra bestyr icke ens för den mest nitiske Rättens ombudsman, böra kunna uppgå till mera än en domares hela årslön, och jag tillåter mig därför vördsamt föreslå det Riksdagen för sin del måtte besluta

ett tillägg i § 67 af konkurslagen af den 18 September 1862, som begränsar Rättens ombudsmans arfvode till högst femtusen kronor.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1879.

G. H. Stråle.

N:o 16.

Af Herr Stråle, Gustaf Holdo: Om antagande af en författning angående utredning af gäldbunden köpmans bo medelst så kallad administration.

Vid sistförflutne riksdag hade jag tillfälle att såsom ledamot af Lag-Utskottet deltaga i behandlingen af en motion om afveckling medelst administration. Af skäl, hvilka finnas intagna uti samma Utskotts Utlåtande N:o 41, afstyrkte Utskottet samma förslag, och genom Andra Kammarens beslut föll äfven frågan för den gången.

Emellertid hafva sedan sistlidne riksdag händelser timat, hvilka gjort afveckling medelst administration snart sagdt till en nödvändighet,